

**Beroep ingesteld op 14 december 2006 — Kaimer e.a./
Commissie**

(Zaak T-379/06)

(2007/C 42/50)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Kaimer GmbH & Co. Holding KG (Essen, Duitsland), SANHA Kaimer GmbH & Co. KG (Essen, Duitsland) en Sanha Italia srl. (Milaan, Italië) (vertegenwoordiger: J. Brück, advocaat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- beschikking C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 inzake een procedure op grond van artikel 81 EG en artikel 53 EER-Overeenkomst (zaak COMP/F-1/38.121 — Verbindingsbuizen), zoals gewijzigd bij beschikking van de Commissie van 29 september 2006, die verzoeksters op 5 oktober 2006 is betekend, nietig te verklaren;
- subsidiair, de in artikel 1 van bovengenoemde beschikking vastgestelde duur van de vermeende inbreukmakende gedraging van verzoeksters in te korten en de in artikel 3 van die beschikking aan verzoeksters opgelegde geldboete in te trekken of te verlagen;
- verwerende partij te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters komen op tegen beschikking C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 in zaak COMP/F-1/38.121 — Verbindingsbuizen. In de bestreden beschikking wordt verzoeksters een geldboete opgelegd wegens schending van artikel 81, lid 1, EG en artikel 53, lid 1, EER-Overeenkomst. Volgens de Commissie hebben zij deelgenomen aan een reeks van overeenkomsten in de vorm van prijsafspraken, afspraken inzake prijslijsten en kortingen alsmede inzake mechanismen tot vaststelling van prijsverhogingen, verdeling van markten en van klanten en uitwisseling van andere commerciële informatie op de markt van koperen fittingen en fittingen uit koperlegering.

Tot staving van hun beroep voeren verzoeksters vijf middelen aan.

In de eerste plaats wordt in het bijzonder aangevoerd dat de Commissie bij de motivering van haar beschikking documenten heeft betrokken waaromtrent verzoeksters niet zijn gehoord.

In de tweede plaats stellen verzoeksters dat de Commissie de motiveringsplicht van artikel 253 EG heeft geschonden. Volgens verzoeksters is de bestreden beschikking wegens de onjuiste vaststelling van de feiten ontoereikend gemotiveerd. Bovendien werden ontlastende feiten niet in aanmerking genomen en werd bewijsmateriaal onjuist beoordeeld.

In de derde plaats komen verzoeksters op tegen het feit dat de door de Commissie vastgestelde feiten werden beschouwd als een complexe inbreuk op artikel 81, lid 1, EG.

In de vierde plaats wordt subsidiair aangevoerd dat bij de berekening van het bedrag van de geldboete een beoordelingsfout is gemaakt doordat werd uitgegaan van een te lange duur van de inbreukmakende gedraging, en dat bij verzoeksters geen rekening werd gehouden met verzachtende omstandigheden.

Ten slotte betogen verzoeksters dat de Commissie met het bedrag van de door haar opgelegde geldboete het evenredigheidsbeginsel schendt.

**Beroep ingesteld op 15 december 2006 — FRA.BO/
Commissie**

(Zaak T-381/06)

(2007/C 42/51)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: FRA.BO SpA (Milaan, Italië) (vertegenwoordigers: R. Celli en F. Distefano, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- artikel 2 van beschikking C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 in een procedure op grond van artikel 81 EG (COMP/F-1/38.121 — Fittingen) nietig te verklaren voor zover het betrekking heeft op de aan verzoekster opgelegde geldboete;
- op grond van de volledige rechtsmacht van het Hof, de aan verzoekster opgelegde geldboete te verlagen; en
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure, met inbegrip van verzoeksters kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster verzoekt om gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2006) 4180 def. van 20 september 2006 in zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen waarbij de Commissie heeft vastgesteld dat verzoekster, tezamen met andere ondernemingen, artikel 81 EG en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte had geschonden door prijzen vast te stellen, door afspraken te maken over prijslijsten, over kortingen en rabatten en over mechanismen ter invoering van prijsverhogingen, door nationale markten te verdelen, door klanten toe te wijzen en door andere commerciële informatie uit te wisselen.

Verzoekster voert tegen de bestreden beschikking de volgende middelen aan:

- In de eerste plaats stelt zij dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt en inbreuk heeft gemaakt op fundamentele rechtsbeginselen doordat zij de in de clementieregeling 2002 ⁽¹⁾ neergelegde beginselen onjuist en onrechtmatig heeft toegepast.
- Voorts stelt verzoekster dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt doordat zij FRA.BO een onevenredig lage vermindering van 20 % heeft toegekend op grond van de clementieregeling 1996, en dat zij inbreuk heeft gemaakt op de fundamentele beginselen van evenredigheid en gewettigd vertrouwen en de motiveringsplicht niet is nagekomen.

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie betreffende immunititeit tegen geldboeten en vermindering van geldboeten in kartelzaken (PB 2002, C 45, blz. 3).

Beroep ingesteld op 15 december 2006 — Tomkins/Commissie

(Zaak T-382/06)

(2007/C 42/52)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Tomkins plc (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: T. Soames en S. Jordan, solicitors)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- artikel 1 van beschikking C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 in een procedure op grond van artikel 81 EG en artikel 53 EER-overeenkomst (COMP/F-1/38.121 — fittingen) nietig te verklaren wat verzoekster betreft; subsidiair
- artikel 2, sub h, van de bestreden beschikking in dier voege te wijzigen dat de aan verzoekster en Pegler opgelegde geldboete wordt verlaagd; en
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster verzoekt om nietigverklaring van artikel 1 van beschikking C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 in zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen waarbij verzoekster en Pegler Ltd hoofdelijk en onverdeeld aansprakelijk werden gehouden voor een van 31 december 1988 tot 22 maart 2001 durende inbreuk op artikel 81 EG in de sector van de koperfittingen, en verzoekster een geldboete van 5,25 miljoen euro werd opgelegd. Subsidiair verzoekt verzoekster om wijziging van artikel 2, sub h, van de bestreden beschikking.

Verzoekster stelt dat de Commissie om de hiernavolgende redenen inbreuk heeft gemaakt op artikel 230 EG.

Ten eerste betoogt verzoekster dat de Commissie de regels in verband met de aansprakelijkheid van moedervennootschappen voor de handelingen van hun dochtervennootschappen heeft geschonden door haar hoofdelijk en onverdeeld aansprakelijk te houden voor de handelwijze van Pegler, een van haar voormalige dochtervennootschappen. Verzoekster stelt dus, dat de Commissie het recht kennelijk onjuist heeft toegepast doordat zij voor de aansprakelijkheid van de moedervernootschap is uitgegaan van een onjuiste rechtsgrond, en het criterium voor de aansprakelijkheid van aandeelhouders ten onrechte heeft toegepast in omstandigheden waar dit geen toepassing had mogen vinden. Daarenboven stelt verzoekster dat de Commissie zich heeft vergist door de gestelde activiteit van verzoekster in de bouwnijverheid relevant te achten voor het antwoord op de vraag, of verzoekster alleen maar een geldbelegger was die de verantwoordelijkheid voor de bedrijfsvoering op het niveau van de plaatselijke bedrijfseenheid aan Pegler had overgedragen. Voorts heeft de Commissie in deze zaak inbreuk gemaakt op het vermoeden van onschuld door voorbij te gaan aan haar eigen bewijslast inzake aandeelhoudersaansprakelijkheid en de bewijslast bij de aandeelhouder te leggen.

Ten tweede stelt verzoekster dat de Commissie blijk heeft gegeven van een kennelijk onjuiste opvatting van de feiten en niet rechtens afdoende heeft aangetoond dat verzoekster een doorslaggevende invloed uitoefende op het commerciële beleid van Pegler. Volgens verzoekster doen de feiten niet blijken van haar aansprakelijkheid op grond van (a) de relevante wetgeving, die door de Commissie niet dan wel onjuist werd toegepast, of (b) de onjuiste wetgeving zoals uiteengezet door de Commissie.

In de derde plaats voert verzoekster aan dat de Commissie niet naar behoren heeft gemotiveerd waarom het door haar aangedragen bewijs niet volstond ter weerlegging van het vermoeden van doorslaggevende invloed.

Ten vierde stelt verzoekster dat de Commissie bij de verhoging van de geldboete ter afschrikking een onjuist criterium heeft toegepast, en bij de berekening van de duur van Peglers deelneming aan de mededingingsregeling het bewijsmateriaal niet naar behoren heeft beoordeeld, waardoor zij de duur van de inbreuk niet op goede gronden en onnauwkeurig heeft vastgesteld.